

การแก้ปัญหาเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1
ด้วยชุดแบบฝึกกลยุทธ์การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท
(The Strategy of Guessing Word Meaning from the Context Clue)

นางสาวญาณิศา สาทิตวณิชวงศ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โรงเรียนเซนต์ดอมินิก

ปีการศึกษา 2561

ชื่อเรื่อง	: การแก้ปัญหาเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ด้วยชุดแบบฝึกกลยุทธ์การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท (The Strategy of Guessing Word Meaning from the Context Clue)
ผู้วิจัย	: นางสาวญาณิศา สาริตวณิชวงศ์
กลุ่มสาระการเรียนรู้	: ภาษาต่างประเทศ
ปีการศึกษา	: 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้มีการเรียนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยเน้นความสำคัญในทุกทักษะคือ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ทักษะที่ผู้เรียนใช้มากไม่น้อยกว่าทักษะอื่นๆคือ ทักษะการอ่าน

ก่อนที่ผู้เรียนจะเข้าใจแต่ละคำ กลุ่มคำ หรือประโยคในบทอ่านได้นั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างเพียงพอเสียก่อน จึงจะสามารถเข้าใจเนื้อหาที่กำลังอ่านได้ ผู้เรียนที่มีความรู้ด้านคำศัพท์มาก ย่อมเข้าใจในเรื่องราวที่อ่านได้มากกว่าผู้เรียนที่มีความรู้ด้านคำศัพท์น้อย ดังนั้น คำศัพท์จึงมีความสำคัญในการเรียนรู้ และเข้าใจภาษาที่เรียนเป็นอย่างยิ่ง

แม้เป็นไปไม่ได้สำหรับผู้เรียนที่จะรู้คำศัพท์ทุกคำ หรือหาคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายจากพจนานุกรม หรือสื่อเทคโนโลยีต่างๆได้ตลอดเวลา แต่มีวิธีการหนึ่งที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ได้อย่างเป็นธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาคือ การเดา และวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์จากบริบท เพราะไม่เพียงแต่ผู้เรียนจะได้พัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์เท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านได้อีกด้วย

จากผลการทำแบบฝึกหัดเรื่อง Meaning in Context หลังกลางภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่ผ่านมาในรายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ 1 ปรากฏว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 11 คน มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ เนื่องจากนักเรียนยังขาดยุทธวิธีในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ชุดแบบฝึกกลยุทธ์การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทเพื่อแก้ไขปัญหาด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยชุดแบบฝึกกลยุทธ์การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดแบบฝึก
3. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายจากบริบท

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท

2. ทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท กระตือรือร้นในการทำข้อสอบประเภทดังกล่าวมากขึ้น และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้กลยุทธ์การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทอย่างหลากหลาย

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรต้น การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท (The Strategy of Guessing Word Meaning from the Context Clue)

ตัวแปรตาม ความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา
 - 1.1 แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 11 คน จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน
 - 1.2 แบบฝึกกลยุทธ์การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท (The Strategy of Guessing Word Meaning from the Context Clue) จำนวน 40 ข้อ
2. ขอบเขตของกลุ่มเป้าหมาย
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ที่ได้คะแนนในส่วนการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไม่ถึงเกณฑ์ในแบบฝึกหัดของรายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ 1
3. ขอบเขตช่วงเวลา
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 (สิงหาคม – กันยายน 2561)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ครูให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 11 คนที่คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ในแบบฝึกหัดเรื่อง Meaning in Context ในรายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ 1 ทำแบบทดสอบเรื่องดังกล่าวในแบบทดสอบความรู้ก่อนเรียน และฝึกฝนด้วยชุดแบบฝึกกลยุทธ์การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท (Pre-Test) ด้วยตนเอง หลังคาบเรียนที่ 4 ในวันอังคาร และวันพุธ (12.30 – 13.00 น.) และไม่อนุญาตให้นักเรียนใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษแบบใดๆ
2. ครูให้นักเรียนเรียน และฝึกฝนด้วยชุดแบบฝึกกลยุทธ์การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท สัปดาห์ละ 2 วัน ตั้งแต่เวลา 12.30 – 13.00 น. สิงหาคม – กันยายน 2561
3. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน และฝึกฝนด้วยชุดแบบฝึกกลยุทธ์การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท (Post-Test) ด้วยตนเอง ในช่วงเวลาเดิม กันยายน 2561
4. สรุป และประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน (Pre – Post Tests)

2. แบบฝึกกลยุทธการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท
3. แบบบันทึกคะแนนจากการทำชุดแบบฝึกกลยุทธการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท
4. แบบบันทึกคะแนนการทดสอบก่อน และหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการทำแบบทดสอบการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ก่อนและหลังเรียน (Pre – Post Tests)

ด้วยชุดแบบฝึกกลยุทธการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน

ตารางที่ 1

ลำดับ	ผลคะแนน Pre - Test	ร้อยละ	ผลคะแนน Post - Test	ร้อยละ
1	17	85	16	80
2	10	50	13	65
3	5	25	6	30
4	12	60	15	75
5	12	60	13	65
6	17	85	17	85
7	12	60	11	55
8	11	55	10	50
9	12	60	11	55
10	13	65	12	60
11	6	30	8	40
รวม	127	57.73	132	60

ผลจากตารางที่ 1 พบว่านักเรียนกลุ่มเป้าหมายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 11 คน มีพัฒนาการความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์จากบริบทดีขึ้นเล็กน้อย โดยในแบบทดสอบก่อนเรียน และฝึกฝนด้วยชุดแบบฝึกกลยุทธการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท มีผลรวมคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 11 คน 127 คะแนน จากคะแนนเต็ม 220 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.73 ในขณะที่แบบทดสอบหลังเรียน และฝึกฝน มีผลรวมคะแนน 132 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60

ผลการเปรียบเทียบแบบทดสอบการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ก่อนเรียน (Pre-Test) และหลังเรียน (Post-Test) ด้วยชุดแบบฝึกกลยุทธการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท

ตารางที่ 2

ลำดับ	ผลการทดสอบ	คะแนนที่ได้	Pre-Test		Post-Test	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ปรับปรุง	0 - 9	2	18.18	2	18.18
2	พอใช้	10 - 14	7	63.64	6	54.55
3	ดี	15 - 17	2	18.18	3	27.27
4	ดีมาก	18 - 20	-	-	0	-
			11 คน	11 คน	11 คน	100

จากตารางที่ 2 พบว่านักเรียนมีพัฒนาความสามารถในการเข้าใจ และเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้ดีขึ้นเล็กน้อย โดยสามารถทำคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน และฝึกฝน (Post Test) ได้ดีกว่าแบบทดสอบก่อนเรียน และฝึกฝน (Pre-Test) มีนักเรียนทำคะแนนอยู่ในเกณฑ์ดี จำนวน 3 คน เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียนจำนวน 1 คน จากนักเรียนทั้งหมด 11 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน (Pre-Test) และหลังเรียน (Post-Test) ด้วยชุดแบบฝึกกลยุทธการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท

ตารางที่ 3

การทดสอบ	จำนวนคน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย
Pre-Test	11	20	11.55
Post-Test	11	20	12

จากตารางที่ 3 พบว่านักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียน และฝึกฝนด้วยชุดแบบฝึกสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน และฝึกฝน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 11.55 คะแนน ในขณะที่ได้คะแนนหลังเรียน 12 คะแนน

ดังนั้น จากผลการวิจัย จึงสรุปได้ว่าการเรียน และฝึกฝนนักเรียนด้วยการใช้ชุดแบบฝึกกลยุทธการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทสามารถช่วยแก้ปัญหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้มากขึ้น โดยไม่ต้องเปิดหาคำศัพท์ในพจนานุกรมแบบใดๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้วิจัยควรมีการทำวิจัยโดยใช้กลยุทธ์อื่นๆในการพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์สำหรับนักเรียนที่ยังคงต้องปรับปรุงในเรื่องดังกล่าว เพราะยังไม่สามารถทำแบบทดสอบให้ผ่านเกณฑ์ทั้งในแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนได้

2. ผู้วิจัยอาจนำชุดแบบฝึกกลยุทธการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทไปแก้ปัญหาด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นๆ ที่สอนต่อไป